

Ν. ΣΟΥΡ.

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΑ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗΝ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

Ο Όδός Προαστείου, αρ. 10

ΑΙ συνδρομαὶ ἀποστέλλονται ἀπ' εὐ-
κίας εἰς Ἀθήνας διὰ γραμματοσήμου,
κρτονομισμάτων, χρυσοῦ κτλ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πέτρον Μαέλλ: ΤΟ ΤΟΡΠΙΛΟΒΟΛΟΝ 29, ναυτικὸν μυθιστόρημα, (μετὰ εἰκόνων), κατὰ μετάφρασιν Χαρ. Ἀρρίνον. — Βασβολὸδ Κρεστόβσκη: ΕΚΤΟΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ, μετάφρασις Ἀγ. Γ. Κωνσταντινίδου. — Ἰωακείμ Βαλαβάνη: ΑΛΗΘΕΣ ΔΡΑΜΑ ΕΝ ΜΙΚΡᾷ ΑΣΙΑ. — ΤΟ ΠΑΡΟΝ ... ΚΑΙ ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ, διήγημα κατὰ τὸ γαλλικόν.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

προπληρωτέα

Ἐν Ἀθήναις φρ. 8, ταῖς ἐπαρχίαις 8,50
ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φρ. χρυσῷ 15.

Ἐν Ρωσίᾳ ρούβλια 6.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἡ ἐκκύβευσις τοῦ ἡμετέρου **Λα-
γείου Βιβλίου**, ἥτις εἶχε προκηρυ-
χθῆ διὰ τὴν 1ην Δεκεμβρίου, ἀνα-
βάλλεται μέχρι τῆς 1ης Ἰανουαρίου
1890, καθ' ἣν ἡμέραν θὰ παραδο-
θῶσι καὶ τὰ κέρδη. Τοῦτο ἀναγκα-
ζόμεθα νὰ πράξωμεν ὥς ἐκ τῆς κα-
θυστερήσεως τῆς συνδρομῆς ὀλίγων
εἰσέτι συνδρομητῶν ἡμῶν πρὸ πάν-
των ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ λοιποῖς πε-
ριχώροις τῆς Αἰγύπτου, τοὺς ὁποί-
ους μάλιστα, παρακαλοῦμεν νὰ ἐπι-
σπεύσωσι τὴν ἐξόφλησιν τῶν λαχει-
οφόρων ἀποδείξεων των — δι' αἰγυ-
πτικῶν γραμματοσήμων ἐν ἐπιστο-
λῇ ἐπὶ συστάσει, εἴτε ἀπ' εὐθείας
πρὸς τὴν διεύθυνσιν, εἴτε πρὸς τὸν
γενικὸν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ πράκτορα
ἡμῶν κ. Π. Γριτζάνην — χάριν τῶν
ἄλλων, οἵτινες ἐπλήρωσαν ἤδη καὶ
ἀξιοῦσι ταχέϊαν τὴν ἐκκύβευσιν. Τὴν
αὐτὴν παράκλησιν ἀποτείνομεν καὶ
πρὸς τοὺς ἐν Ἀθήναις κκ. Συνδρο-
μητὰς ἡμῶν.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

ΠΙΕΤΡΟΥ ΜΑΕΛ

ΤΟ ΤΟΡΠΙΛΟΒΟΛΟΝ 29

ΝΑΥΤΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

[Συνέχεια]

Ὁ Πλεμόν ἐβάδιζεν ἐπὶ τοῦ καταστρώ-
ματος τοῦ Νιβ, ἐκπληττόμενος καὶ ὁπω-
σοῦν συστελλόμενος διὰ τὴν ἀργίαν ἐκεί-
νην τὴν διαδεχθεῖσαν τὸν πολυτάραχον

βίον, ὃν ἐπὶ 22 ἡδὴ μῆνας διήνυσεν. Πρω-
ταῖν τινῶν ὁ θεραπεύσας αὐτὸν ἰατρός τοῦ
εἶπε:

— Φίλτατε ὑποπλοίαρχε, ἤξεύρετε ὅτι
τὴν ἐγλυτώσατε εὐθηνά;

Ὁ ὑποπλοίαρχος ἐμεδίδιασε μελαγχό-
λικῶς.

— Χάρις εἰς τὴν ἐξαίρετον θεραπείαν
σας, ἰατρέ.

— Μπα! ἐγὼ ἔκαμα ὅ,τι ἤμπορούσα,
ἀλλὰ ἤμουν τυχερός.

— Ἄν σὰς ἀρέσκη ν' ἀποκαλῆτε τύχην
τὴν μάθησίν σας καὶ τὴν ἀφοσίωσιν, ἐγὼ
δὲν συμφωνῶ.

Ὁ ἰατρός ἔσεισε τὴν κεφαλὴν.

— Μὴ εἰπῆτε τίποτε περὶ ἐμοῦ, σὰς
παρακαλῶ. Ἦθελα νὰ σὰς εἶπω ὅτι ὑπάρ-
χουν συμπτώσεις ἀληθῶς θαυμασταί. Εἰ-
ξεύρετε τίνος ἔνεκα παρεξέκλινεν ἡ σφαῖρα
ἥτις ἤρχετο κατ' εὐθείαν εἰς τὴν καρδίαν
σας;

— Ὅχι, ἀπήντησεν ὁ Πλεμόν, ὅστις
μηχανικῶς ἔψαυσεν εἰς τὰ θυλάκια τῆς
στολῆς του.

— Μὴ τὸ ἀναζητῆτε ἐκεῖ, ἰδοὺ αὐτό:
ἐν μετάλλιον καὶ μία δέσμη ἐπιστολῶν.

Καὶ ἔτεινε πρὸς τὸν ἀξιωματικὸν δέ-
σμην ἐπιστολῶν συντεθλασμένων, κιτρί-
νισάντων, ἐφ' ὧν διὰ ταινίας κυανῆς μετα-
ξίνης προσηρμόζετο μετάλλιον περικλεῖον
μίαν φωτογραφίαν.

Οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ τραυματίου ἐπλήσθη-
σαν δακρύων.

— Μητέρα μου! ἐψιθύρισε, καλὴ καὶ ἀ-
γαθὴ μου μητέρα! μ' ἐνεθυμήθης ἀπὸ τὸν
οὐρανόν, καθὼς καὶ ἐκείνη! προσέθηκε μετὰ
στεναγμοῦ.

Η'

Ἀλλὰ δὲν ἐπέπρωτο νὰ ἐπανέλθῃ διὰ
τοῦ Νιβ εἰς Γαλλίαν ὁ ὑποπλοίαρχος Φρι-
δερίκος Πλεμόν.

Περὶ τὰ μέσα τοῦ Ὀκτωβρίου ὁ ἀξιω-
ματικός, ὅστις εἶχε σχεδὸν ἐντελῶς ἀ-
ναρρώσει, προσεκλήθη παρὰ τοῦ ναυάρχου.

— Ὑποπλοίαρχε, εἶπεν αὐτῷ, ἡθέλησα
αὐτοπροσώπως νὰ σὰς ἀνακοινώσω τὴν

ἐπικύρωσιν τῆς τιμῆς, ἣν δι' ὑμᾶς ἐπέζη-
τησα. Τηλεγράφημα ἐκ Γαλλίας μοι ἀν-
ήγγειλεν ὅτι ἡ βουλὴ ἐψήφισεν ὁμοθυμῶς
τὸ νομοσχέδιον περὶ ἀμοιβῆς τῶν ἀξιω-
ματικῶν, ναυτῶν καὶ στρατιωτῶν τοῦ
ἐνταῦθα στρατιωτικοῦ σώματος. Σὰς ἀπε-
νεμήθη τὸ παράσημον τῶν ἵπποτων τοῦ
Λεγεῶνος τῆς τιμῆς.

— Ναύαρχε, ἀπήντησεν ὁ Πλεμόν λίαν
συγκεκνημένος, δὲν δύναμαι νὰ ἀγαπήσω
περισσότερον ἀφ' ὅτι ἀγαπῶ τὴν πατρίδα
μου διὰ τὴν τιμὴν, τὴν ὁποίαν μοὶ ἀπο-
νέμει· ἀλλ' οἶαν εὐγνωμοσύνην ὀφείλω
πρὸς ἐκεῖνον, ὅστις ἐπέζητησε δι' ἐμὲ τὴν
τοιαύτην τιμὴν! Ἐπιτρέψατέ μοι μόνον
νὰ ζητήσω παρ' ὑμῶν μίαν τελευταίαν χά-
ριν, νὰ διατηρήσω δηλαδὴ τὸ παράσημον,
ὅπερ ἀνηρτήθη ἐπὶ τοῦ εὐγενοῦς ὑμῶν
στήθους πρὶν κοσμήσῃ τὸ ἰδικόν μου.

Ὁ Κουρμπέ ἐσίγησε πρὸς στιγμήν. Ἡ
ἀγνὴ ἐκείνη ἔκφρασις τῆς ἀγνωμοσύνης
τὸν συνεκίνησε σφοδρᾶ. Ἐτεινε τὴν χεῖρα
πρὸς τὸν νέον.

— Ἔστω, εἶπεν, ἀλλ' ἀντὶ τούτου ζη-
τῶ παρ' ὑμῶν ἐν ἀντάλλαγμᾷ. Ἡ θε-
ρινὴ ἐποχὴ παρέρχεται ἤδη καὶ δὲν θὰ
βραδύνωσιν αἱ ἐπικουραὶ, τὰς ὁποίας ἐζή-
τησα. Δι' αὐτῶν ἐλπίζω ὅτι θὰ δυνηθῶ
νὰ ἐπιχειρήσω σοβαρόν τι κατὰ τῶν κα-
ταράτων αὐτῶν ὀχυρωμάτων, τὰ ὁποῖα
τὰ τηλεβόλα μας δὲν δύνανται νὰ βλά-
ψωσιν. Ἐχω ἀνάγκην ἀνδρῶν ἀποφασι-
στικῶν καὶ ἱκανῶν. Εἰς τῶν ὑπασπιστῶν
μου ἐπιστρέφει εἰς Γαλλίαν διὰ λόγους
υγείας. Σὰς προτείνω νὰ τὸν ἀντικατα-
στήσητε.

Βεβαίως ἡ ἐλπίς τοῦ νὰ ἐπανίδῃ τὴν
Γαλλίαν εἶχε βαυκαλίσαι πρὸς στιγμήν
τὸν Πλεμόν. Ἀλλὰ δὲν προέβλεπεν αὐ-
τὴν τὴν ὑπόθεσιν. Νὰ γείνῃ ὑπασπιστῆς
τοῦ Κουρμπέ, δηλαδὴ τοῦ ἐνδοξοτάτου
τῶν ναυτικῶν, τῶν ἀναφανέντων κατὰ τὸ
διαρρεῦσαν κατὰ τὴν ἥτταν τῆς Γαλ-
λίας δεκαπενταετὲς διάστημα, ἦτο θέσις,
ἣν πᾶς ἀξιωματικός μετὰ προθυμίας θὰ
ἔσπευδε νὰ καταλάβῃ.

Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἀνέλαβεν ὑπη-

ρεσίαν ἐπὶ τοῦ Βαριάρδου. Ὁ βίος του εὐρέθη ἀναμειγμένος μετὰ τοῦ βίου τοῦ μεγάλου ναυτικοῦ. Ἡδύνατο νὰ τὸν βλέπη κατὰ πᾶσαν ὥραν τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτός, ν' ἀκούη τὰ σχέδιά του, νὰ διακρίνῃ ἐνίοτε τὴν ἀστραπὴν τοῦ βλέμματός του νὰ γείνῃ ὁ ἐξ ἀπορρήτων τῶν τολμηροτάτων αὐτοῦ σκέψεων.

Καὶ ἡ περίοδος τῶν δοκιμασιῶν δὲν εἶχεν εἰσέτι λήξει. Τὴν 2 Ὀκτωβρίου τὸ πῦρ τοῦ στόλου ἐν Κέ-Λούγκ καὶ ἐν Τάμ-Σουὶ κατέστησε τοὺς Γάλλους κυρίους τῶν δύο τούτων πόλεων. Ἀλλ' ἡ ἐπιτυχία αὕτη ἦτο μετρία. Διὰ νὰ μὴ χαρακτηρισθῇ ἡ πρᾶξις των ὡς ἀνωφελὴς ἐπιδειξις ὤφειλον νὰ κυριεύσωσι τὸ ποθητὸν ἐχέγγυον, τὰ διάσημα ἀνθρακωρυχεῖα, περὶ δὲ αὐτῶν οἱ Σῖναι εἶχον ἀνεγείρει εἰς τὰ πλησιόχωρα ὑψώματα φοβερά ὄχυρωματικά ἔργα.

Ὁ ὅρμος τοῦ Κέ-Λούγκ ὡς καὶ ὁ τοῦ Τάμ-Σουὶ διαίρεται εἰς δύο κολπίσκους ἀνίσους. Εἰς τὸν πρῶτον, προσιτὸν καὶ εἰς πλοῖα μεγίστης ὀλκῆς, ἐγένετο δυνατὴ ἡ ἀποβίβασις, πρὸς τούτοις δὲ τὰ θωρηκτὰ ἡδυνήθησαν νὰ βάλλωσι διαρκῶς καὶ τακτικῶς κατὰ τῆς πόλεως. Ὁ δευτέρος, ἦτο προσιτὸς μόνον εἰς τὰ ἀγγελιαφόρα καὶ τὰς κανονιοφόρους, ἀλλ' αἱ τελευταῖαι, καὶ ἰδίως ὁ Πέλεκυσ καὶ τὸ Ρύπαλον ἡδυνήθησαν νὰ πλησιάζωσιν εἰς τὸ παράλιον καὶ νὰ κεραυνοβολήσωσι τὰς γραμμὰς τῶν πολιορκουμένων. Χάρις μάλιστα εἰς τὴν ἐπιθετικὴν ταύτην κίνησιν τὰ γαλλικὰ στρατεύματα ἐκυρίευσαν καὶ τὰς δύο πόλεις.

Ἀλλ' ἐνταῦθα ἤρχισαν αἱ δυσκολίαι. Ὁ ναύαρχος εἶχε μόνον χιλίους περίπου ἄνδρας ὑπὸ τὰς διαταγὰς του, ἐνῶ οἱ Σῖναι, διοικούμενοι ὑπὸ τῶν στρατηγῶν των Μιγκ-Σουάν, Λι καὶ Σάν-Καί-Βο καὶ συμποσούμενοι εἰς δεκαπεντακισχιλίους ἄνδρας, ἔχοντες εὐρωπαϊκὸν ὅπλισμόν καὶ ὀδηγουμένους ἴσως ὑπὸ ἀξιωματικῶν καὶ μηχανικῶν γερμανῶν, ἤτοιμαζοντο ν' ἀντιτάξωσι κρατερὰν ἀμυναν.

Τὴν 21 Νοεμβρίου εὐρίσκοντο εἰς τὸ αὐτὸ σημεῖον. Ἐπίσης καὶ κατὰ τὴν 1 Δεκεμβρίου. Μεγάλῃ ἀποθάρρυνσις ἐβάρυνε πᾶσαν θέλησιν, ὁ δὲ ναύαρχος ἡσθάνετο ἑαυτὸν ἀνίκανον νὰ παλαίσῃ κατὰ τῆς δηλητηριώδους ἐπιδράσεως τῆς νοσταλγίας καὶ τῆς ἀθυμίας. Ἡ Γαλλία λοιπὸν ἐλησμονεῖ τὰ τέκνα τῆς;

Χάρις εἰς τὴν αὐστηρὰν ἐπιτήρησιν τῆς ἀκτῆς οὐδὲν ὑποπτον πλοῖον ἡδύνατο νὰ διαρρήξῃ τὸν ἀποκλεισμόν. Τρία τοιαῦτα, φέροντα σημαίας ξένων δυνάμεων, συνελήφθησαν, ἄνευ προηγουμένης εἰδοποιήσεως, διότι ὁ ναύαρχος ὑπώπτευεν ὅτι ἐνῆργουν πολεμικὸν λαθρεμπόριον. Αἱ ὑπόνοιαι ἦσαν βάσιμοι. Τὸ πρῶτον περιεῖχε πυρίτιδα καὶ πυροβόλα, τὰ δὲ δύο ἄλλα ζωτροφίας καὶ παντοειδῆ πολεμοφοδία.

Ἄν καὶ ὑπῆρχον μερικαὶ ὑπόνοιαι, οὐχ' ἤττον ἄκρα ἐνεποίησεν ἐκπληξιν τὸ γεγονός ὅτι πάντες οἱ ἀξιωματικοὶ τῶν συλληθέντων πλοίων ἦσαν Γερμανοὶ τὸ ἔθνος καὶ τὴν γλῶσσαν. Ὁ ἐχθρὸς τοῦ

1870 οὐδεμίαν παραμένει εὐκαιρίαν ὅπως καταπολεμήσῃ τὴν Γαλλίαν. Τὸν ἀνεύρισκον ἐκεῖ ὑπὸ τὸν οὐρανὸν τῆς Σινικῆς, ὅπως τὸν εἶχον συναντήσῃ πρὸ δεκαπέντε ἔτων ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς λεηλατουμένης καὶ τεταπεινωμένης πατρίδος.

Ὁ ναύαρχος δὲν τοὺς μετεχειρίσθη ὡς αἰχμαλώτους. Ἐν τούτοις, χρώμενος τῇ ἀπολύτῃ αὐτοῦ δικαιώματι, τοὺς ἐκράτησεν ὑπὸ ἐπιτήρησιν, περιορισθεῖς, παρὰ τὰς διαμαρτυρίας των νὰ καταβυθίσῃ τὰ λαθρεμπορικὰ πλοῖα.

Μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου τούτου τῆς δικαιοσύνης, ἐδέησε νὰ ἐπισπεύσῃ ὅσον τὸ δυνατόν ζωηρότερον τὴν ὀριστικὴν ἐνέργειαν κατὰ τῶν ἐχθρικῶν ὄχυρωμάτων.

Οἱ Σῖναι εἶχον ἐτοιμασθῇ ν' ἀντιταχθῶσιν ἐρρωμένως κατὰ τῶν Γάλλων.

Ἐγένετο ἀνάγκη νὰ συναφθῶσι πολλαὶ κατὰ σειρὰν συμπλοκαί, ὅπως περιορισθῶσιν οἱ ἐχθροὶ εἰς τὴν γραμμὴν τῶν ὄχυρωμάτων των.

Τὴν 2 Δεκεμβρίου, χρονολογίαν ἣν ἡ Γαλλία καλῶς γινώσκει, ὁ Πλεμὸν ἔσχε εὐκαιρίαν νὰ ἴδῃ τοὺς κιτρινοπροσώπους ἐχθρούς.

— Κύριοι, εἶχεν εἶπει ὁ ναύαρχος πρὸς τὸ ἐπιτελεῖόν του, σήμερον θεῖα συνάρσει θὰ κυριεύσωμεν τὰ ἀνατολικά ὄχυρώματα.

Τὰ ὄχυρώματα ταῦτα ἦσαν σειρὰ ἔργων λίαν ἐπιτηδείως κατεσκευασμένων, ἅτινα ἀνελίσσοντο εἰς μέτωπον τριῶν χιλιομέτρων, ὀπισθεν τοῦ φρουρίου τοῦ Ἀγίου Κλήμεντος, προσφάτως κυριευθέντος ὑπὸ τῶν Γάλλων.

Ἡ ἐπίδειξις τῆς 2 Δεκεμβρίου ἀπέληξε μόνον εἰς κατόπτεισιν, ἐξ ἧς ὁ ναύαρχος ἐπίεσθη ὅτι δὲν ἡδύνατο νὰ ἐπιχειρήσῃ ἔφοδον ἄνευ σοβαρῶν ἀπωλειῶν.

Οὐδεὶς στρατηγὸς ἐφείδετο τοῦ στρατοῦ του περισσώτερον τοῦ Κουρμπέ. Οὐδέποτε ἐρριψοκινδύνευεν ἀπερισκέπτως. Μαχόμενος κατὰ τῶν Σινῶν ἐρρύθμιζε τὰς προσπάθειάς καὶ τὴν τύχην του ἀναλόγως πρὸς τὰς προσπάθειάς καὶ τὴν τέχνην τῶν ἀντιπάλων του.

Βεβαίως ἡ ἐπιθετικὴ κίνησις τῆς 2 Δεκεμβρίου δὲν ἐστοίχισαν εἰμὴ ὀλίγους τραυματίας εἰς τὴν ἐκ τριακοσίων ἀνδρῶν συγκειμένην φάλαγγα, ἥτις προσέβαλλε τὰς σινικὰς γραμμὰς. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἐδέησε νὰ ὀπισθοχωρήσωσι, τὸ ἥθικόν ἀποτέλεσμα ὁμοιάζε πρὸς τὸ προερχόμενον ἐξ ἀποτυχίας, μετὰ ἐξ δὲ ἡμέρας ὁ Τσόγκ-Λι-Γιαμέν, πληροφορηθεὶς παρὰ τῶν εὐσπλάγγων τῶν Γάλλων γειτόνων τὰ διατρέξαντα, ἀνῆγγειλε διὰ τῶν ἐφημερίδων καὶ τῶν δημοσίων κηρύκων τοῦ «τὴν μεγάλην νίκην τῶν στρατηγῶν Μιγκ-Σουάν καὶ Σάν-Καί-Βο κατὰ τῶν Γάλλων».

Ἦτο ἀνάγκη νὰ ἐπανορθωθῶσιν αἱ θλιβεραὶ συνέπειαι τῆς ἀποτυχίας ταύτης.

Ὁ Πλεμὸν νῆτύχησε νὰ συλλάβῃ μίαν καλὴν ιδέαν.

Μολονότι ἦτο ὑπασπιστὴς τοῦ ἀρχιστρατήγου, κατεγίνετο οὐχ' ἤττον εἰς τὴν

ὑπηρεσίαν τῶν τορπιλλῶν. Εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν αὐτοῦ ὡς τορπιλλητοῦ ὤφειλε τὴν γόνιμον ιδέαν, ἣν ὑπέβαλεν εἰς τὸν ναύαρχον.

— Καλὰ λέγεις! ἀνέκραξεν ὁ Κουρμπέ γελῶν· δὲν τὸ ἐσκέφθην καθόλου καὶ ἡ ιδέα σου αὕτη εἶνε ὄντως εὐρημα.

Τὸ εὐρημα συνίστατο εἰς τὴν χρησιμοποίησιν τορπιλλῶν πρὸς ἀνατίναξιν ἀντὶ ὑπονόμων. Τὸ ἔργον, ἐννοεῖται, ἀπῆτει τόλμην καὶ ἱκανότητα ἀπαράμιλλον.

Εὐθὺς ὡς ἔλαβε τὴν ἐξουσιοδότησιν ὁ ὑποπλοίαρχος ἐπελήφθη τοῦ ἔργου.

Συμφώνως πρὸς τὰς ὁδηγίας του αἱ διάφοροι κανονιοφόροι ἐπλησίασαν ὅπως ὑπερασπίσωσι διὰ τοῦ πυρός των τὰς ἐργασίας τῆς προσεγγίσεως, ἃς ὁ Πλεμὸν καὶ οἱ ὑπ' αὐτὸν ἄνδρες ἤρχισαν ἀμέσως. Ἀληθῶς εἶπεν, ὀλίγη πυρῆτις κατηναλώθη ὑπὸ τῶν τηλεβόλων, διότι οἱ Σῖναι, κακοὶ πολεμισταὶ εἰς τὴν ἐπίθεσιν καὶ πεπονηότες εἰς τὰς ὀχυράς των θέσεις, ἔμενον φρονίμως μακρὰν τῆς βολῆς τῶν γαλλικῶν πλοίων.

Χάρις εἰς τὴν ἰσχυρὰν προστασίαν τῶν τηλεβόλων ὁ Πλεμὸν καὶ οἱ ναῦται του, δεκαπέντε περίπου ἄνδρες ἐν συνόλῳ, ὠρυξαν τάφρον δύο μέτρων πλάτους εἰς τὰ πλευρά τοῦ ἀργιλλώδους λόφου, πέραν τοῦ ὁποίου ἐξετείνοντο τὰ ἀνθρακωρυχεῖα. Ἡ ἐργασία αὕτη ἐγένετο διὰ νυκτός, κατὰ πᾶσαν πρωΐαν δὲ στρώμα κλάδων, κεκαλυμμένον ἐπιτηδείως ὑπὸ τοῦ ἐξαγομένου ἐκ τῆς τάφρου χώματος, ἀπέκρυπτεν ἀπὸ τὰ βλέμματα τοῦ ἐχθροῦ τὸ τολμηρὸν τῶν Γάλλων ἐπιχείρημα.

Τὴν 10 Δεκεμβρίου ἡ τάφρος ἐπερατώθη· οἱ ἐργάται, φθάσαντες μέχρις ἀποστάσεως ὀκτὼ μόνον μέτρων ἀπὸ τοῦ ὄχυρωματος, ἐφοβήθησαν μήπως ἀκουσθῇ ὁ κρότος τῆς ἀξίνης.

Ἀλλὰ τὸ ὄχυρωμα εἶχεν ὕψος δώδεκα μέτρων. Φρασσόμενον ὑπὸ πασσάλων ἐξ αἰχμηρῶν ἰνδοκαλάμων, ὧν ἐν τῇ μέσῃ παρεντίθεντο ἀκανθώδεις κλάδοι, ὑπερέκειτο σχεδὸν ἐν ὀξείᾳ γωνίᾳ ἄνωθεν τοῦ ἔργου, ὅπερ μετὰ τόσης ὑπομονῆς ἐξετέλεσαν οἱ ἐν τῇ τάφρῃ των συνεσπειρωμένοι ναῦται. Ἄνω, ἐπιμήκη ἐπὶ τῶν κιλλιβάντων των ἡγρύνοντο τὰ τηλεβόλα Κρούπ τοῦ σινικοῦ στρατοῦ, παρὰ τὰ ὁποῖα ἐφρούρουν οἱ σκοποὶ, προφυλαττόμενοι ἀπὸ τοῦ πυρός τοῦ στόλου καὶ τῶν πολιορκητῶν ἐκ τῆς στρογγύλης πλευρᾶς τοῦ λόφου, ἐφ' ἧς ὁ Πλεμὸν καὶ οἱ ἄνδρες του ὠρυξαν τὴν ὑπόνομον.

Τὴν νύκτα τῆς 10 πρὸς τὴν 11 δύο τορπίλλαι καὶ δύο κλίμακες ἐκρύβθησαν ἐντὸς τῆς τάφρου. Ἀνεβλήθη ἡ ἐνέργεια μέχρι τῆς ἐπομένης νυκτός.

Ἐπρόκειτο νὰ ἐκτελέσωσιν ἄληθές ἀνδραγαθήμα τῶν ἀρχαίων χρόνων. Ἐπρόκειτο, τίποτε ὀλιγώτερον, παρὰ νὰ ἐξέλθωσιν ἐκ τῆς τάφρου, νὰ διανύσωσι τὸ μεταξὺ αὐτῆς καὶ τοῦ ὄχυρωματος διάστημα, ν' ἀνέλθωσι μέχρι τῶν δύο τρίτων τοῦ ὕψους τοῦ ὄχυρωματος νὰ διατρήσωμεν αὐτὸ ἀρκετὰ βαθέως, ὅπως ἐμπήξωσι τὰς τορπίλλας καὶ νὰ προξενήσωσι ρήγμα διὰ

τῆς ἐκρήξεως αὐτῶν, πάντα δὲ ταῦτα νὰ ἐκτελέσωσιν ἐν ἄκρᾳ σιγῇ.

Καὶ ἐν τούτοις αὐτὸ τὸ ρωμαϊκὸν ἀνδραγάθημα ἡ δρᾶξ ἐκείνη τῶν ἀνδρῶν τὸ ἐξετέλεσεν.

Ἡ νύξ ἐπῆλθε ζοφερωτάτη, χάρις εἰς τὴν νοσηνίαν. Ἐν τούτοις ἀναντίρρητον ἦτο ὅτι οὐδὲ τὸ ἥμισυ τοῦ ἔργου ἤθελον ἐκτελέσει, χωρὶς οἱ ἐχθροὶ νὰ ταῦς ἐννοήσωσι. Δὲν ἔλαβον ὑπ' ὄψει τὰ ἀπρόοπτα.

Καὶ ὅμως ἀπρόοπτόν τι ἐπῆλθεν εἰς βοήθειαν κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην.

Περὶ τὴν ἑνδεκάτην τῆς νυκτὸς αἰφνιδίως ἐν τῇ μέσῃ τοῦ πυκνοῦ σκότους ἔλαμψεν ἀστραπὴ φωτίσασα μὲ τὴν πελιδνὴν λάμψιν τῆς παχέας ὀμβροφόρα νέφη. Ἡ βροντὴ ἤχησεν ὑποκώφως ἀνευ προοιμίων, ὡς συνήθως συμβαίνει εἰς τὰς παρὰ τὸν τροπικὸν χώρας. Τὸ ζοφερὸν στερέωμα ἐφάνη ταπεινούμενον μέχρι τῆς γῆς, ἐνῷ ἡ θύελλα, ἐκσπῶσα διὰ μίαν, ἐπλήρου τὴν νῆσον καὶ τὴν θάλασσαν διὰ τῶν φοβερῶν αὐτῆς ἤχων.

— Ὅλα μᾶς εὐνοοῦν! ἐψιθύρισεν ὁ Κλέτος, ὅστις ἤδη προσήρμοζε μίαν κλίμακα ἐπὶ τοῦ χεῖλους τῆς τάφρου. Ἄν κατορθώσωμεν νὰ περάσωμεν ἄλλα ὀκτὼ μέτρα ἐπάνω, τὸ πρῶτ' ἂν εὐρεθοῦν οἱ φίλοι μας εἰς μεγάλην ἀναστάτῳσιν.

Οὐχ ἤττον ἐξ ὑπερβολικῆς περισκέψεως ἐφρόντιζον νὰ προχωρῶσιν ἀνὰ ἐν βῆμα κατὰ τὸ μεταξὺ δύο ἀστραπῶν διάλειμμα.

Τέλος ἡ ὁμάς εὐρέθη ἀκριβῶς ὑπὸ τὸ ὀχύρωμα μετὰ τῶν κλιμάκων καὶ δύο τορπιλλῶν.

Ἐπέστη ἡ στιγμή τῆς ἀναρριχίσεως.

Οἱ χονδροὶ κάλαμοι μὲ τὰς ὀξείας τῶν αἰχμᾶς πρὸς τὰ κάτω ἦσαν ἔμπροσθέν των ἀπειλητικοί.

Ὁ Κλέτος, ὅστις ἦτο ὁ μᾶλλον εὐκίνητος, ἠδυνήθη νὰ εἰσχωρήσῃ μεταξὺ δύο ἐξ αὐτῶν.

Τὸ ἔργον δὲν ἦτο μικρόν. Εὐθύς ὡς ἀντήχησαν οἱ πρῶτοι μυκηθμοὶ τῆς τρικυμίας οἱ πολιορκηταὶ ὤρμησαν ἐκτὸς τῆς τάφρου. Πρὸ παντὸς ἄλλου ἔπρεπε νὰ προσέξωσιν ὅπως μὴ φανῶσιν ὑπὸ τὴν λάμψιν τῶν ἀστραπῶν. Φθάσας εἰς τὴν βάσιν τοῦ ὀχυρώματος ὁ Ζιλδὰ κύψας ἐβοήθησε τὸν Κλέτον, ὅπως ἀνέλθῃ οὗτος δὲ ἐπωφελούμενος ἐκ τῶν ἰνδοκαλάμων καὶ ἐκ τῶν εὐλυγίστων κλώνων κατάρθωσε ν' ἀναρριχῇ καὶ νὰ προσδέσῃ στερεῶς διὰ σχοινίων ἀπ' ἐνὸς τῶν πασσάλων τὴν κλίμακα. Στρέφων δὲ αὐτὴν κατόπιν τὴν ἀνήγειρεν ὀρίζοντίως, ἐνῷ ἕτερος ναύτης ἀναρριχῆθαι προσέθεσε στερεῶς καὶ τὸ ἕτερον αὐτῆς ἄκρον.

Ἄλλ' ἀπομένει τὸ δυσκολώτερον, διότι ἐπρόκειτο ν' ἀνυψώσωσι μέχρι τοῦ ἀπαιτουμένου μέρους τὸ περιεχόμενον τῶν τορπιλλῶν, ἐκ τῶν προτέρων ἐγκλεισθὲν εἰς δοχεῖον ἐκ λευκοσιδήρου, μετὰ σπουδῆς μολυβδοκολληθέν. Δι' ὀλίγων κτυπημάτων σκαπάνης οἱ ναῦται διέτρησαν τὸ ἐπίχωμα, τὰ δύο ἐκρηκτικὰ δέματα ἀπέτεθησαν ἐκεῖ, ἔπειτα προσηρμόσθησαν τὰ σύρματα τὰ συνδέοντα αὐτὰ μετὰ τῆς στήλης. Ταῦτα πάντα ἐτελέσθησαν ἐν τῇ

μέσῃ τοῦ πατάγου τῆς θυέλλης, ὑπὸ τὸν πυκνὸν ζόφον, ὅστις ἀπὸ τοῦ συντεταγμένου οὐρανοῦ ἐφαίνετο κατερχόμενος ἐπὶ τῆς γῆς ὡς νέφος ἐξ ἀσβόλης.

Τὸ ἐπιχείρημα ἐπέτυχε πληρέστατα. Οἱ ναυθοὶ Σῖναι ἠρκέσθησαν μόλις νὰ διακόψωσι τὸν ὕπνον των, ὅπως ρίψωσιν εἰκὴ καὶ ὡς ἔτυχε δύο ἢ τρεῖς πυροβολισμούς, ὧν ὁ κρότος ἐξηφανίσθη ἐν τῇ μέσῃ τῶν ὠρυγῶν τῆς τρικυμίας.

Τὴν ἐπομένην ἡμέραν ἡ ἐπιθεσις ἐγένετο μετ' ἄκρας ἐπιτυχίας. Τέσσαρες λόχοι πεζοναυτῶν καὶ δύο λόχοι τοῦ ξένου λεγεῶνος, ὑποστηριζόμενοι ὑπὸ τριακοσίων ναυτῶν, προσήγγισαν ἀκροβολιστικῶς τὰς ἐχθρικὰς γραμμὰς. Αἰφνης αἱ δύο τορπιλλοὶ ἐξεργάγησαν σχηματίζουσαι ρῆγμα εἰς τὸν περίβολον. Μία μόνη ἐφοδος ἤρκεσεν. Οἱ τρισχίλιοι ἄνδρες τοῦ στρατηγοῦ Τσάγκ-Σι-Τσιγκ δὲν ὑπέμειναν τὴν ὀρμὴν τῶν ἐφορμώντων καὶ τὸ πρῶτον ὀχυρωματικὸν ἔργον τῶν σινικῶν γραμμῶν ἐκυριεύθη.

[Ἔπεται συνέχεια].

XAP. ANNINOS

ΒΕΒΒΟΛΟΑ ΚΡΕΣΤΟΒΕΚΗ

ΕΚΤΟΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

[Συνέχεια]

— Ὅταν θὰ εἶμαι διεzeugμένη θὰ μὲ νυμφευθῇτε. Ἐγὼ θὰ σὰς εἰπῶ πότε θὰ εἶνε καιρὸς πρὸς τοῦτο, ἐξηκολούθησεν αὐτὴ. Τὰ χρήματά σας μεθ' ὧν τῶν ἀποδείξεων τοῦ ἐγκλήματός σας, θὰ εὐρίσκονται εἰς χεῖρας ἐκείνου, ὅστις καὶ τώρα κατέχει αὐτά, ἐγὼ δὲ θὰ τὰ παραλάβω ἀπὸ τὰς χεῖρας ἐκείνας τότε μόνον ὅταν σὰς ὑπανδρευθῶ. Ἀκολουθῶς τὰ χρήματα ταῦτα δὲν θ' ἀνήκωσιν εἰς ὑμᾶς, ἀλλὰ θὰ ἦνε ἰδικά μου, καλῶς ἀποκτηθεῖσα περιουσία, αἱ δὲ ἀποδείξεις θὰ μείνωσι εἰς τὰς ἰδίας ἐκείνας χεῖρας.

— Καὶ διατί πάλιν τοῦτο; διὰ νὰ μοῦ στερήσῃτε τὴν ἡσυχίαν μου; ἀλγινῶς ἐξέφραεν ὁ Βελτίστσεφ.

— Ὅχι, ὄχι δι' αὐτό, εἶπεν ἀνασκευάζουσα αὐτὴ, ὄχι δι' αὐτό, ἀλλ' ὅπως σὰς κρατῶ εἰς χεῖράς μου, ἂν σὰς ἔλθῃ δέποτε εἰς τὸν νοῦν σας ν' ἀπαλαχθῇτε ἀπ' ἐμοῦ, νὰ μὲ στείλετε εἰς τὴν ἄλλην ζωὴν, κατὰ τὸ παράδειγμα τοῦ ἐξαδέλφου σας, αἱ ἀποδείξεις τῆς ἐνεστώσης πράξεώς σας ἀμέσως θὰ κοινοποιηθοῦν καὶ σεῖς ὡς τόσον δὲν θ' ἀποφύγετε τὸ κάτεργον. Ἄλλ' ἂν δὲν σὰς ἔλθουν τοιαῦτα σκέψεις εἰς τὸν νοῦν σας, σὰς ἐγγυῶμαι ἐκ τῶν προτέρων πλήρη ἡσυχίαν καὶ ἀσφάλειαν. Αὐτὴ εἶνε ἡ τρίτη πρότασίς μου.

— Ἄλλ' ἐγὼ ἔχω ἀνάγκην χρημάτων...

ἀπόλυτον ἀνάγκην, ὥστε νὰ ἦνε ἰδικά μου, διότι ἐξ αὐτῶν ἐξαργαῖται ἅπασα ἡ εὐημερία μου, τὸ μέλλον μου, ὑπέλαβεν ὁ Πλάτων.

— Ἰδικά σας ἡ ἰδικά μου, εἶνε ἐν καὶ τὸ αὐτό, ἀπ' οὗ θὰ γείνω σύζυγός σας, εἶπεν ἡ Λιουδμήλα· τοῦτο οὐδόλως παραβλάπτει τὴν εὐημερίαν σας.

— Ὅχι, τὴν παραβλάπτει ἀπεκρίθη μὴ συναινῶν ὁ Πλάτων Βασιλείεβιτς, τὰ χρήματα ταῦτα μοὶ ἀναγκαῖοι διὰ τὰς ἐπιχειρήσεις μου, αἱ ὁποῖαι δύνανται νὰ μοὶ ἀποφέρωσιν ἑκατομμύρια, ἀφοῦ ὅμως εἶνε ἰδικά σας, δὲν θὰ εἴμπορῶ νὰ τὰ διαθέτω ἐλευθέρως.

— Πρὸς τοῦτο ἀρκεῖ νὰ μὲ μυσήσῃτε λεπτομερῶς καὶ βασίμως εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις σας, ἐπρότεινε ἡ Λιουδμήλα Σεργέεβνα, καὶ ἂν εὕρῃ ὅτι πράγματι εἶνε ἐπικερδεῖς θὰ σοὶ ἐπιτρέψω νὰ διαθέσῃς ὅσον ποσὸν ἀπαιτήσωσιν αὐταί· ἂν ὅμως δὲν εἶνε ἐπωφελεῖς, τότε διὰ σὰς εἶνε προτιμότερον νὰ τὰ φυλάξω, ὡς μέσον διὰ τὴν μέλλουσαν εὐπραγίαν μας.

— Ἀλλὰ... λησμονεῖτε, ὅτι δὲν εἶμαι μόνος, ἔκαμην ὁ Βελτίστσεφ μίαν ἔτι ἀσθενῆ καὶ τελευταίαν ἤδη ἀπόπειραν, λησμονεῖτε ὅτι ἔνεκα τῶν χρημάτων τούτων, ἐκὼν ἄκων εἶμαι συνδεδεμένος μὲ ἄλλο πρόσωπον...

— Δηλαδή μὲ ποῖον; μὲ τὴν κυρίαν Βελτίστσεφ ἡ ὁποία, τῇ βοηθείᾳ σας, ἐδιόρθωσε τὸν ἄνδρα τῆς; εἶπε καμύουσα τοὺς ὀφθαλμούς ἡ Λιουδμήλα Σεργέεβνα.

— Ἔστω, αὐτὴ, συνήνεσεν ὁ Πλάτων.

— Χμ... Αὐτὸ εἶνε λοιπόν!... Αἱ, ὅσον ἀφορᾷ τοῦτο νὰ εἰσθε ἐντελῶς ἡσυχος. Πρῶτον, ἐγὼ φρονῶ, προσέθετο αὐτὴ, ὅτι καὶ ἀνευ τούτων, ὁ σύζυγός της θὰ τῆς ἀφῆκεν ἀρκετὰ μέσα διὰ νὰ ζήσῃ δεύτερον, αὐτὴ δὲν θὰ ὑπάγῃ νὰ σὰς καταγγείλῃ, διότι θὰ ἦτο τὸ ἴδιον ὡς νὰ ἐβαλεν ἡ ἰδία τὴν θηλειὰ εἰς τὸν λαιμόν της· φρονῶ δὲ ὅτι καμμίαν ὠφέλειαν δὲν θὰ εὕρῃ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸ κάτεργον.

Ὁ Βελτίστσεφ ἠσθάνθη ὅτι εἶχεν ἀποτύχει ἐντελῶς καθ' ὅλα τὰ σημεία. Οὐδὲν ἄλλο εἶχε νὰ εἴπῃ.

— Τώρα ὅσον ἀφορᾷ ἐμέ, δύναμαι νὰ σὰς ὑποσχεθῶ τὰ ἐξῆς, εἶπεν ἡ Λιουδμήλα ἐκθέτουσα τὴν τελευταίαν πρότασίν της, ὅπου καὶ ἂν εἴμεθα, ὅπου καὶ ἂν ζήσωμεν, πάντοτε, μεταξὺ οἰασθήποτε κοινωνίας, γνωρίζω νὰ κρατήσω τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ ὀνόματος καὶ τοῦ οἴκου σας· μὴ φοβεῖσθε, γνωρίζω νὰ ἐλκύω τὸν γενικὸν σεβασμόν· ματαίως δὲν θὰ καλοῦμαι σύζυγός σας. Πουθενὰ καὶ οὐδέποτε θὰ σὰς κάμω νὰ κοκκινίσετε. Περιττὸν νὰ εἴπω ὅτι ἐκ τῶν προτέρων ἐξασφαλίζω δι' ἑαυτὴν πλήρη ἐλευθερίαν ἐνεργείας καὶ πρᾶξεων—τοῦτο ἐννοεῖται.— ἀλλὰ νὰ ἦσθε πληρέστατα βέβαιοι ὅτι, καίτοι δὲν εἶνε τοῦ χαρακτῆρός μου, οὐδέποτε θὰ μεταχειρισθῶ ἐπὶ κακοῦ τὴν ἐλευθερίαν ταύτην, καὶ δὲν θὰ σὰς φέρω εἰς τὴν οἰκτρὰν ἐκείνην θέσιν, ἥς ἀπολαύουσιν ἐν τῇ κόσμῳ οἱ κερασφόροι σύζυγοι. Ἐλπίζω ὅτι τὰ κοσμήματα ταῦτα οὐδέποτε θὰ